

Hospodáři v Újezdci č.p.3

Jan Beránek

Václav Bartoš (1752-?)

Tomáš Beran (1757-1845)

Václav Beran (1783-?)

Jan Beran (1790-1864) syn Tomáše, vzal si Kateřinu, dceru Václava Dlouhého z č.1, zemřel v č.4 (1840)

Josef Beran (1821-1851) (1847)

Anton Knotek (1823-1888)

František Tylle (1839-1871)

Antonín Křepela (1872,1899)

Josef Čacký (1856-1920) 1889 ještě v č.23 a správce v č.4 ale již v roce 1892 v č.3. Oběsil se v č.3. Manželka Anna rozená Šestáková se oběsila roku 1918 a jejich syn Josef byl přejet vlakem ve Chvatěrubech v roce 1915. (census 1900,1910)

František Čacký (1889-1941) syn Josefa, oběsil se v č.3 (census 1921)

Václav Čacký (1919-1940) syn Františka, oběsil se v č.3

Petr Husták (*1952) koupil usedlost v roce 1998

V matrice oddaných je k 30. květnu 1780 zápis, že Václav Bartoš (1752-?), syn Jana Bartoše (1720-1804) sedláka ze Semilkovic 6, se oženil s Alžbětou, dcerou již zesnulého Jana Beránka sedláka z Újezdce 3. Jako svědci jsou uvedeni Václav Hlavička ze Semilkovic, Kateřina Rejková z Újezdce a Jan Hlavička z Byškovic. Václav Bartoš se stal hospodářem na statku č. 3 a spolu s manželkou Alžbětou měli celkem 6 dětí. Nejstarší Jan se narodil 21. února 1785 ale zemřel na psotník v necelých dvou letech. Následovala dcera Anna v roce 1787, Kateřina v roce 1790, ta ale zemřela v dětském věku, protože rodiče dali další dceři v roce 1795 také jméno Kateřina. Narodili se také ještě dva synové, Jan v roce 1791 a Václav 1793.

Václav Bartoš měl mladší sestru Kateřinu (kromě dalších sourozenců). Tato Kateřina Bartošová (1766-1846) se 25. července 1786 provdala v Semilkovicích za Tomáše Berana (1757-1845). Nevíme, kde žili mezitím, ale čtvrté dítě, syn Antonín Beran se jim narodil v roce 1798 už v Újezdci 3 (jako dvouletý se ale utopil). Protože se v matrikách fary v Hostíni nenašly žádné další údaje o rodině Václava Bartoše, dá se předpokládat, že se odstěhovali a přenechali (prodali) statek švagrovi Tomáši Beranovi. Třemi dětmi, které se s nimi přistěhovaly, byli Jan Beran (1786-1864), Magdalena Beranová (1793-?) a Alžběta Beranová

(1794-?). V Újezdci se jim narodily další: Kateřina (1801-1882), Antonín (1803-1803), Veronika (1804-?), Rozálie (1807-1808) a Rozárie (1813-?).

Nejstarší syn Jan Beran se přiženil do statku č. 1, když si vzal v červnu 1810 za ženu Annu Dlouhou narozenou v březnu 1787. Jak už bylo uvedeno v kapitole o č.p. 1, měli spolu dvě děti, ale v roce 1815 zemřela Anna na tuberkulózu. Jan Beran si potom v únoru 1818 vzal její sestru Kateřinu Dlouhou (1789-1857) s kterou měli dalších šest dětí. Nevlastní bratr obou jeho manželek Josef Dlouhý narozený v prosinci 1798 se oženil s jeho sestrou Kateřinou Beranovou (1801-1882) v květnu 1820. Někdy kolem roku 1825 se Jan Beran s rodinou odstěhoval nazpět do statku č.p. 3 a přenechal hospodářství švagrovi Josefu Dlouhému.

Po Janu Beranovi byl hospodářem jeho syn Josef (1819-1851). Ten si vzal za manželku o 3 roky starší Marii Klicperovou, se kterou měli čtyři děti, první dva chlapci ale zemřeli v batolecím věku. Pak přišla dcera Anna (1847-1870), která se roku 1867 vdala za Františka Tylleho z Veltěže (1839-1871), ale krátce po svatbě oba zemřeli na tuberkulózu. Posledním byl syn Jan Beran (1849-1883), který se oženil s mlynářskou dcerou Marií Trojanovou ze Sukdolí (1845-1886), měli čtyři děti, ale všechny zemřely v dětství. Otec Josef Beran zemřel v roce 1851 na vodnatelnost a vdova Marie se znovu provdala v roce 1852 za Antona Knotka z Klíččan (1823-1888), který po Josefu Beranovi převzal i hospodářství, pak se do rodiny roku 1867 přiženil František Tylle a spolu se švagrem a nevlastním synem Janem Beranem se na vedení hospodářství podíleli společně.

Rodina Beranových v č.p.3 byla postižena tím, že její členové umírali velmi mladí: Josef Beran 32 let, Anna Tylleová 23, František Tylle 32, Jan Beran 34, Marie Beranová 41 let. Snad i proto kupuje statek č.p.3 v roce 1872 Antonín Křepela (1843-?) z Přemyšleně spolu se svou manželkou Ernestinou rozenou Trojanovou (1847-1899) ze mlýna v Sukdolí, mladší sestrou Marie Beranové. Křepelovým se postupně narodilo 9 dětí, z nichž však 4 zemřely v dětství. Po narození nejmladšího syna Josefa v roce 1890 kupuje od Antonína Křepely statek Josef Čacký (napolovic s manželkou Annou rozenou Šestákovou). Josef Čacký (1856-1920) ze Zeměch se do Újezdce přiženil roku 1887 do hospody č.p.23, když si vzal Annu Šestákovou (1865-1918). Nejdřív bydleli v č.p.23 a Josef dělal správce v největším újezdeckém statku č.p.4, ale už po třech letech se stěhovali do vlastního. Zřejmě jim něco přidal i hospodský Jan Šesták a asi proto byla v zápisu do katastru uvedena jako poloviční vlastník jeho dcera.

Čackých přivedli na svět celkem 6 dětí, z nichž se 5 dožilo dospělosti. Nejstarším byl Antonín narozený 1888. Ten se ale brzo z domova odstěhoval, protože při sčítání v roce 1910 už nebyl v evidenci. Druhým synem byl

František narozený 1889, který se později roku 1919 oženil s Růženou Charvátovou z Újezdce 31. Třetím synem byl Josef, který se narodil 1894, když jeho o dva roky starší bratr také Josef zemřel hned po narození. Čackým se narodily také dvě dcery: Marie (1890) a Anna (1900), které se obě ve stejný den 22. listopadu 1924 provdaly za Václava Rosenkranze (1882) a Josefa Rosenkranze (1899) z Dřínova, kteří ale nebyli bratry, jak by to svádělo.

Hospodářem v č.p.3 se stal po smrti Josefa Čackého v roce 1920 syn František, který měl s manželkou Růženou dva syny: Václava (1919) a Františka (1921), který ale zemřel ve třech letech na zánět mozkových blan.

Ale i rodina Čackých byla postižena podobně jako Beranovi, u nich zase mnoho členů rodiny zemřelo vlastní rukou. Začalo to v roce 1915, když třetí syn Josefa Čackého také Josef zahynul v roce 1915 pod koly vlaku ve Chvatěrubech. Jeho smrt zřejmě souvisela s vojenskou službou, protože jeho jméno je na pomníku obětí 1. světové války v Hostíně. Jestli to ale byla nešťastná náhoda nebo úmysl dnes už asi nikdo nezjistí. Pro rodiče Josefa to jistě byla rána, která možná také přispěla k tomu, že jeho matka spáchala v červnu 1918 sebevraždu oběšením a jeho otec se oběsil o dva roky později v září 1920. Jejich vnuk Václav Čacký se údajně z nešťastné lásky oběsil v listopadu 1940. Sérii sebevražd doplnil jeho otec František, který se oběsil v květnu následujícího roku 1941. Všechny přežila pouze Růžena Čacká, která se dožila 84 let a zemřela v roce 1977.

